

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 1 af 6

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Stjórnarskrá

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 6

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Stjórn. 1927.

til eins og mið en ástatt, þegar þeir eru allir sitt af hvernigur sandabissi. Þeir hefðu altau skifti; flólkja eins og atvær fyr. og venit hvern uppt á meði öðrum. Aðeins ein framkvæleg ast. gegn þei at afmána landsleyji, sem sé, at þat heit: at dálíklu heit: er henni vanglitað björ. dama skiftinagr. En þat er eins og „götött bót á göttött þat“. Til at fá almenningi til: heyrðaneskiðringunni, þarf at breyta henni til störra meira. Aðalast. f. þessum borth. er mið at dala fjölmennini fyrst megi 36 fyr., þei at veguslaun hefur varagsjöt, at fjölmennar vart samþomar starfa á augan hótt betur en þær, sem fjölmennini eru. B. 3363-5. Rett at heimila fjöldum fyr. með einföldum l., þær at til fyrri aðra heigit myjor ast. t.d. fólkfjöldum. B. 3365. M. klv. ærndi of lífis ír kostnaðinum. Áhr. vartur fyrir fararlaupi manna, kostnað við boðum. þeirra og annraum eru. á þingi. Sömuvar at óstla kostnaðiun ferður á hvern landsmann en 10 auru. B. 3365-6. Hóstu. þó aukastri., af vennd. gegn varni at þessum landsleyji fyrirkomulegi. En um þat dala at meða. B. 3366. Þvíst at till. veiki sandvinnug. en þó eru varni vondur sí, sem hefur farta og óbifanlega skotum. at fylgj henni fyrir. B. 3366-7.

Fyrir fyrir: Óch mið vera get að ekki erum hafi valda

24. ~~x~~ fyrir þann flokk sem minnstan er og getur henni
tök afgrinda um at henna meini at við landbýjar er þat heldur
~~minnunum at allar leiru borgi: enna. til megin um hinn býggið vildi við~~
~~þegir fyrir hennum, ófengt. hér til eru tóma rettar á hevum~~
landbýjum i stjórn, en ekki standur, þegar fætta frv.
befur máð fram að ganga. En hafi sátt hvort annan valur
fyrir þessum miðum en vegusken hinum að sýna, at þat
befur ekki máðst. Íf mikil spá varð að líðja eftir þegi:
en mistekist befur að nái sömu fylgjungar fyrir fyringi
og bæði vor ekki. B. 336q-70. Skýrsla minnar sinn
skálmring að stjórn. 32d. B. 3371-2.

Sínumi: Í h.: vintast vera með afmáni landbýj.
en ekkeri mynd kennur fram. B. 3372-6.

Neyan: Hr.: Sunni landbýj. fum. verða að teljast
meðal festesta manna í fyringu) fyrir meiri
: landinu. B. 3378. Fór : útreikningi minnum um
þortnet mit landbýj. fum. ekki þar að fætta frv. vani
samb. B. 3378. Mikill bortur, ef ekki eru á fyringi
þingvarnar manns. Þess vegna alveg vött hengur : þar,
at landbýj. fum. varur ekki hafi fyringof; , þar að
sun get: ferid, vani mikill fjöldi regnra fum.: m.d.,
at þær yrðu of framgjarnir og ungtgjarnir bæjar. Þa
ekkeri hækva þó : fessari deild vori einhver fyrir-
stata. B. 3379. Þa um landbýjörnum fum. óháðari og
geta framur lit: a legg fyrðarinnar : heild heldur
en higðardama borru fum. agva, þar að eklikast er, at
framborrar þeirra e.t.v. mótiðt nökkuð af hægmunum
higðardamanna. Þetta ekki óverðast atriðið B. 3379. Víkur

þeir fyr., sem ekki eru at telja eftir heim fyrir.
etter at bama með till. um, at þeir störfutu
endurajaldaust. B. 3337.

Hald-Stáins. segist ekki verða fyrst: meðan t.a.
semlo., at fyr. viður endurajaldaust. B. 3384.

Þingat til hefð eins oft meit borningar vit landsley.
ösping varin meðum. B. 3385 En ef ðórra fyrir gætu
gervi meðum fyrirvara, gjöldin fæt alweg eins um fæt
fyr., sem endurborinn eru. Fersi á st. fellið fyrir
að sjálfbær. B. 3386. Preyslan nefur ekki súnt
at landsley-fyr. vœr óhöfðan en æðru, þar sem
þeir eru i hinnum politískum flokkum. B. 3386.

Jón Guðn. Höggulíkun fyrir fyr, at fyr landsley-fyr.
sem sitja ekki i deildarum, en bora. á megin landsley.
fyr. fara fram, getu ekki fæt voldandi, at fijoðar.
vítjum meði sinn ekki um fæt, hvort stjórnarskipti
etter at fara fram eða ekki. Þær-athr. E. Árnes. um
fetta. 1944. fersi höggulíkun mundi fyr ekki verða;
í hálfsloknum i öleg. B. 3394. (En. I. P. Þær
fæt fram, at fetta mundi verða Haldsl. t.h. öleg.
B. 3390-1.).

Jón Baldi: fáum: holdnum vilja lövuta landsley.
sér: heig. B. 3395-6. Skri mið ekbert um at hálfa;
landsley-fyr., t.h. fæt öspipilegt fyrirkomuleg en við
ekki slæppa fyrir, ef engin bret. á björðana skiptum-

inni fer fram sem blida. B. 3399.

Gigi landsbj. hefur ekki vegust að öllu þessi velt, fer sem mið fyrst hefði komist inn í þingjum meðum, sem fyrir til eru sér, at ekki eru að vera ferar, jafnvel meðum, sem heller sig politískan dverg. B. 3400. En bætt. um miðurleining fers með semilaga verða fer. at falli
mein og ekki erindi henni atker. at sva stöddur.

B. 3401.

V:J B. umv. e.d. seastilli vilja, synda með bætt.
en um fyrir fyrir aðgerðum, at björktimabil björkdeinskorunum
fer. varin leyst, björktimabil landsbj. fer. stytth og þingvof
háttar með til ferira. B. 3404.

Fyrir fyrir. Sí hitt með ferin en: bætt. f.y. at við til eru
komulags en ekki meðsýnleg. til fers að horning landsbj. og
björkdeinskorunum fer. að: fagart að. ferum með með feri at
mala sva fyrir, at þingvof skuli ekki með til ferira af
himma landsbj., sem sitar vorr hornin, heldur einungis
til himma fyrir að ferin, en björktimabil himma sitar
hornin einungis stytthart jafnmiðlit vegna þingvofins, f.e.
vera ítrummit mið með að alm. horn. à eftir þingvofskorn.
þetta miklu aðlilegri inhlæsir og væri hennig horið að jafn
að til 4 ára. B. 3406. Till. f.y. að: hinsvegar heitt til fers
at ekker meður leyst feng henni að björktimabil þeimva, sem
hornin eru mið horn. eftir þingvof, og yrði þa að hella

autsáning. Þurí sem minni hl. vildist leggja fóðuhverfum
á at skifta landsleyjunum: kvænt, þannig at sér komin:
eins, má nái á annan heitt, en tilh. eins og hin er er óæt-
agnasíleg. B. 340 b-7. Auk þess varst: brott. ákv. um
hvernig sigrat koma: framkvæmd hinni fyrstu skiptun
þessa fyrirkomulags. B. 340 7-8. En síðan má e.t.v.
komast at samkomulagi vit minni hl., en vitt at sjá
upphindletir m.d. fyrst. B. 340 8.

Tíði segist ekki at hafa leita brott. síða vit 40.
ag. koma til atkv. Í m.d. sigrí upphafsmáður hraug-
myndarinnar set: Stakkur Stefnisson. Fari a. ö. l.
sömu völur f-hraugmyndarinni og vit 1. um. Þor.
bls. 16 at framan. N.d. hafi fjárl. til umr.: 8
viken til at brygja með, en e-d. um 3 viken. Með-
fent e-d. á fjárl. hafi: vaðmáru sávalitla fyr-
ingar. Gærir vitt fyrir at þau endi venjub.: sam-
eim-l. og spær vitt: m.d. mestu vegna fjölmennis
útlávaga ekki síður at fella fjárl., þó at deildun
hafi vött til þess at löggum hvar um sig. Spærvegna
ófum vissi óstatt um fjárl. en önnur lögg og
spær hafi deilda skifti megin minni fyrtingu um þær.
Útagjöldin aukist vit hengja meða um. oft og einatt.
Ef stefjt er at taka bælla launum fjárl., þá er miklu betra
at taka fre. at eins til ferri aðgerðum um. I samein. f.

N.B.
og best vani at bæta svo á, at ekki mætt: boma frum
mætt hvert. vit frv., sem ekki hefðu verit komnar frum
vit 2. umr. spess. B. 3417-19. "Stóld. Stóf. haf- saman
at þat sé ekki fyrirköpir um með færð fjárh., sem
engi furingin súða läng. Þessu meði bresta en fer
til stýslu-hvt. haf- at boma og vint-ist ferri enga
vit það leynagjald at fjárvætingane. Banni sámen
áður en fyrir. Vit-ur: Finnland og Greenland.
Þjórnarson B. 3419-21."

G. P. regir, ~~síðum~~ minni hl. vilji engar hvet. á lands-
björnum og sé því aukvirkat at till-g. þorl. sé ekki
leidna til sann komulegs. B. 3423.

G. þorl. Síðum till. at velta fjárh. vit fyrir um i
semann-f. viti: ekki meða kveggingar fyrir göðvi
alþorfaðar fjárh. Að leita fjárvætingane. boma sámen
fyrir furing ekki frumkomulanlegt nema annatkvært
meðuleast furing. Enða auk sínar erfiðileikan á þessu fegur
engin vísra er um endurkomningar. fyrir enga spessa
áður verður litill fegur ekki en gert við fyrir furingi
nema annatkvært á B. 3427.

G. Þorl. Ó stýslu-vanta hvt. ó hv. um varanum
þeim landshj. þur., sem bomin eru oftir aldri
ákv. Það fyrst nánar at skýra hvenær varanum
engi at taka seti atalmannu. B. 3427-8.

Vit 1. umr. n-d. kennur ekkernt mytt frum.

Stjórn. 1927.

FNU. var óvist til stjórnun. : n.-d. en i hennar högftu
verit komin : stjórnun. Höfðus v. : Þorsteinn Stef., Þjóðn
Lindal, Þórhildur Stef., Þóra Góðrún, Gak. M., Pátur Óttarson.
Trúggvi Þórh. 6. 1161.

Pátur Óttarson varð einn i minni hl. : n. og
legt: til at frw. vgt: samþ. óþreytt : spinn aðr.
sem hev skilta mál. Tákn öll ákv. þess ein-
drægt stofna : spennatátt fyrir mikilli og al-
meining, til þess síðara teknar hevn ákv. um at alt
af því seman björðumakjör og landskj. og at ekki
kunfi at stofna til nýrra korn., fótt þun. komin
tökundinni korn., degi eða fathst frá þingsetri á
annan hatt. Síðan, at af afnumi landskj. undan leita
verul. spennatur, og vgt: hevn þessvega verit fylgjandi
því aðriti : sjálflu sér, en samt tveyst: hevn sér
ekki til at verða meiri hl. sem fyrsta um fætta. Þær
tveit til. Á með, at borth. um fætta aðr. : n.-d. var
föld með mikluum ákv. um og því mikil hattar á,
at frw. vgt: fælt : kvísjánu, af n.-d. setti fætta ákv.
í ann. Þóttu legi hatt við, at afnumi landskj. þun.
undan yta andir kerfju um breypta björðum-
skapar, en at því vilj minni hl. á megin hatt stofna
ff. 183.

Þí mál-márinis hl. segir, at hevn sé eindrægt þingsetri

skotunar, at vett sé at fella miðan landsbjg. og fá ekki
fórunig frum. um le., og teknar sva anglyðan spannat at
þei, at ekki feruf: at leita frékari rökk at. Því nægir
anglyðst at landsbjg. hefur ekki mæt þeim tilgangi, sem
þei var eklett: upphafi, og eitt síður vint: at fæt
geta ort:ð með þei fyrirkomulagi, sem mælt er
fyrir um i stjórn. Náinni græin fyrir skotun meiri
hl. vort: gert: fransögn. A. bdy.

Forsm. meiri hl. haf. M. Hef: altau verit færirar sk.
men, at landsbjörnir séu myög óheppilegt fyrirkomulag. Þegun
á, at fæt get: ekki komist: stað konungljörniss. Höfðugundin
: upph.: at: landsbjörnir eru boraðir vegndir stjórhánum og
gambir frum. hefja skv. vegusámeni ódegilega ort:ð at augur.
fæt er upp og ofan sva sem um atvar hefur. og viti flókk.
stjórhánum um hvernigir boraðir eru. Með stjórn. farið
skírileg landsbjg. eum fjar fari sva upphæflega var
eklett. Kortumun. einhunn fyrirfarar hóup, frettbótar. off.
mundi hækta vit afriðum landsbjörns. B. 343q. Haf. meiri
hl. ve. aðrar bot. ónægir. Nágn tinni fyrir n.d. at
ákvæði hvort hinn vil hælda máhánum til stóritu, fagan
sért um sunndirt ekki d.d. Þa ekki séi, at hrafnuman
um hvernigta bjöndumaskipan styrkist vit afriðum lands-
björs. fyr. vortu sunnilega fjlólegt síðurst áður langt
um hérum og er þei meiri ást. til at sunn. fara bot.
ni til at bora: veg fyrir @Borgfljótafam. eru meiri

Stépp: hegra, at þur. sé borinn í einst. björðumum eða
þeir sé borinn með blutfallskorn. um land allt eða:
stórum björðumum. Með því fá einstaklingarinn betur
at nýta sín og þjóðunni tryggtir betri fass. En
með hinnum fyrirborningum taka flóðskerfi. vóttin
í vann og venn af fura björðendum. Síðan af bæði
getur virðilega farið eins og illa. B. 3440.

Pétur ðóðarsen farið vólk fyrir skj. fyr. Þessi sér.
staklega á, at ekki sé hegt at velja áhuga manna al-
ment á borningum, þegar bjóða á óeins 3 landskj. í
einn. Með því at lítta bjóða landskj. fum um leið og
hinn virði sá áhugi og fáttaka. sem annars er hegt at
velja hja björðendum einnig til fersara borin. og
eink fass hefur það: fyr með sér allmiklu spennu
f. einstaklingar og mikilli og allan almenning at
samlaða borningarnar. Síð vótt, at vithun björðenda sé
skortur vit lenging björktimabils hærðabj., en það er
heppið at svaði sé, þá er best henni aftur vit styttingu
björktimabils fersara. B. 3447. Farið sönnu að. á
máti afvinn landskj. virði og: nál. Blott vit, at fyr. felli
alveg: e-d. vegur: fersum áker. bætt inn, en ór. m. k.
verð: það felli mitur, og þá alveg fyrirverðast at
samlað. það. Frá sjónummi: færða, sem vilja bæggja
björðumaskipanina á höfða tökunni einum, en töku-
venn bæt: landskj., fersvegna munki afvinn fers-

ísta undir kröfum var um bret. á björðumaskipunum. Allar
bret. á henni eru hættulegar. B. 3448-50.

Þin fólk. Sé vortið ósamræni af Tr. f., sem var
frárr frv. um þing annatkvært í t. f. a. atvar bret.
á stjórar. veljurt ekki fyrir, at gera mið afmáin
landsbj. at skilgreint: fyrir fægji við stjórv. frv. at
miðag hafi er við, at sér bret. að: orð: ið frv. at
fötakel li³⁴⁵¹; Þorth. um afmáin landsbj. viturkenningu fers
at landsbj. sé mið að mörkum göllum undir oppit, at
máttu legt sé at leysa fpat. En fær lagfariingar, sem
aldir eru at geta sett sig við eru: stjórv. Met af
máini landsbj. eru autvirkat undir hvert gallan fers,
en fái um hrit kostir inn. Fær fyrst og freist fær, at
landsbj. er notkunarbanar upphrótt á horn-rétt: manna:
björðumum, sem fára varhlefa af þem. at tiltölhu
sí breyting, sem er á landsbj.: stjórv. getur næst t-a.
komast hja alri. Bret. á björðumaskipunum. Afmáin
undir ísta undir kröfum fórra björðuna, sem afsíkt
þarfist vera um þem., um bret. á björðumaskip- og
les hætt við, at fái gró: ekki mið: þeim stadi. B. 3451.
Afmáin landsbj. gró: ekki t-a. fálle þem. og feller
þó spannatavarast. miður. Næst stað: ið ci mið: sei st.
þem - kauptímanns vegna fers, at alþ. hrisið leyfir
ekki at flæsi en lyf meðri riði sat: á þínari, og
undir jafnþjótt verða fjarlægt oftar: fái höller.

2 f mitur vani felt aker-um at fjöldga matt: 33.
forn-um einföldum h. vanni fætta aker- ferri borth-
máðr sömu. B. 3452-3. Þætlilegt at bera frans
margan quisbot. mit frø. mit 3. umm., ein kann far
seini ferri deild verður mit eina umm. annat hevur
at fallast á borth-e-d. eta fella frø. B. 3454.

Tn. Sp. í heildnum: ve- og tek. m. vildi ekki
ganga inn á, at aker-um þing held annat hevur ón
eyði: eina holdit: frø. 2:um fylgjum. stj. stakk
: ve. upp á afnámi landslej. og varð það til at
univerandi meiri hl. skapst:st. B. 3455-6.

Hlj. Tald. Heini hl. vintist milja takmarka þingið
þær at það sé til :lls eins. Lækuu forn-ættau bakað
lendu sínu meira tjoðun en manna kostn. mit at hýða á
ut. B. 3457-8. Ef það er spennatunum, sem valdir
á dall. fyrir mönnum, heft= verit einfaldast at almenning
alveg e-d. þingins. mit það undti felska forn. miðg umh.
Óll afgr. eyði: það skjótkari, miðni umm. og miðni kostn.
þar sem teknit hefur verit upp at hafa óteins sína deild
á að samein. b. vintist það ekki veru gefast en tvískift
þing. Í tvískiftum þingum hefur veriðulega líkt:
deildum milli deildanna, sem hefur orð:t at enda þannig
at önnur varð afurstarkari, og hin ekki varð spengji
af kenni. T. d. Darm., Engi., Frakkk. og fyrir meir
þrigskalandi. B. 3458. Nú er hýðumarkið um slik at

at ægðum einn spurgsins fyrir ekkni at vera: samruni
vit ðókir fjöldaminnar. B. 34/59. Landskjör upphaflega
verit at lat: stöt landskj. t. a. knúggja at betur gott
valðin meðan færur sér vit alm. leon. Regulam befur
einnig átt sigt, e. t. o. at undanteknum g. skrikt., at
afslætt hafa fær verit horrir, sem einna mest
befur gott: sínum stjórnunaleflokki, og sjálfvel
fornum flokkanna. Fær ekkni með aist. t. a. at ekkni
muni veljast befir meðan, eftir fær senn at jörnhol-
líf er hætt at i landinum. B. 34/61-2. Meðin a. miði: ein-
menningskjördænum, en af þeim verð: holdit næst.
Sigrast at hafa aukasat: eins og: Darrmörkin. B. 34/62.
Meðin mið breskti kjördæmaskipan fær senn miðat se
vit fólkshjölða. B. 34/62-3.

Björn bindal. Ekkni ait um spon: spermatovatt
at fækka fædgjum en at fækka fængjum. Ekkni gengja
störfum betur hin: n. d. en i e. d., fótt hin sé fær fliri
og en ekkni situr vandað til mala fær en hin. Meira vitum
á götum fær. en mórgum. Færinn fær. hin sér. vit fólk-
hjölða en nobbeinstatað annarsst. v. t. fær. fækku meðu
fængjum vanta styttri, minn af óþarfalnu. og óþarfamalgi.
Befur: sjálfa sér ekbert a. miði: landskjöri en si heildan ekbert
réstakt manit vit skr. fængjum reguler. En sé ekkni aðra
heit aðgreint farari t. a. fækka fær. en felle fær neittar. Landshj.
befur at gosum leyst: brugt ist ©Norrænkjaríðið Reykjavík

Stjórn. 1927.
 ein ekki bota, at politið skil flobkars formingar væti meðan
 um fum-val. B. 3466-7. Vil afnumna þat ákv. stjórn., at
 tölur fum-meði brenda með l. og sama miði geymir um
 skipun díilda. Legg einhvern óhverslu á fetha af fum-flokks
 verður samþ. B. 3467-8. Ákv. um at meiri hl-fum-gei-
 larafist auka fyrir mikil ríðarhlut einhvern : samþandi
 við fokkum fyrir. Ef fæt ákv. er skýrsemi notat, getur stjó-
 rnari breytt gernsat: og vangindum til lengdir. Legg mikil upp
 við fokkum fum- og held fast við fæt að. B. 3469, en
 num fóð ekki agra samþ. Þess at skilyrnd: fyrir fylgi
 náanum við fum. B. 3467.

Góð-til. Undarlegt, at sunni meiri hl-mennum vilja vir-
 fella fríð samþ. afnáms landskj. sem skilyrnd: fyrir fylgi
 við fæt. sunni re-mennum hella fóð eina fæt við fæt. B. 3469
 spott. a-d. hef: áður fæt afnáms landskj. fæt engin aðst.
 f. óhver t.a. hella: fæt, a. ö. kost: getum við alveg eins
 fengit e.d. öll mið: hender og betið hana at vanda fyrir
 óhver. B. 3471. hardskj. er at eins uppblot fyrir flobkars.
 tölvijum sinn, ef fum-bot: et á fumum hatt mannmörger
 ljördomur. En fæt sunni ekki hagsmunir flobkars, sem
 er að vanda, hender hagsmunir fjötariunar: heild.
 fengi litið upp við sín hvar flobkar eru: óhver: at fá
 ljördomur. breyst af landskj. verður afnumit. Óhver verður
 með hengi miði knöflum við ljördoma skipanum, hinn
 . orður sunni seð við gróin og fyrðar flikkið heimast með

hára. Þóttu verið, at fyr. fjöldi, en færir fjöldar hvert
at er. Síglf- og Heflf. gera sig ekki ánægða með at fá
landsþj. fyr., þeir vilja heldur fá fyr. f. eitt björn-
dann. Í stað þinghássins vartur vitanlega enger um
fjölða fyr. B.3471-3.

Pétur Óttarsson var verandí björndanna skiptum B.3473-5.
Heldur fari við öst. sínum gegn afnámi landsþj., fólk
hárra telji landsþj.: sjálfa sín ekki sva mantrum leagt.
B.3476-7.

Hóvarður Jónasson. Þek miður felting landsþj. lang-
þjóf: nágræntu hantnum. Breytingar með, en þó kann at
vera, at ey verði með fyr. frátt fyrir hára. Þingmötunum
í at fækta. Höfum miklu flóri fyr. en mikluður ánumur
þjóf. landsþj. hefur heldur ekki mikluður áhrif: fólk ótt
at skapa farta: fyrir gímu. Afnámi fóss með að spennastaraf
í öllu málum. B.3478. Þat ómögul. slægt af ekostumum
mánum vegna a-d. B.3478. Afnámi landsþj. getur engin
áhrif hafi í fyr. fjöldum a-ö. l. Vil enda fyrirlyggji
þat með at línda tölu fyr. við 36. B.3479.

Jónas Þ. Þorl. Þig. óalh. ar leyjunum til röðukra burt.
Í fjölfélagsskipun vorri, en: þessur fyr. eru óteirus
með budanishatt. B.3480. Farið sin fyrri rök gegn af:
afnámi landsþj. Ef fyr. tala yngi: með stjórn. ákv. ókvin
36, þá munandi vanta slik koagstöðu milli kaupstaða og
sveitar landsins, sem engum vegum er æskileg. B.3481-3.

Gj. Valdi ver afskift: stjórn mið lelf. af valdi fimm.
B. 3483-5. Gjöt er ekki með fjær fíjárl. sem tefur
fiminstörf heldur deildaskifti nágir. B. 3484-5.

5-5 3. um. m. d. Augústinn Hálldi. Staf. Níkall spennanum
varni at feri af fíningin yttu stórt vinnilega. Þenad
fíningarnar stóðar af miklum málahjölðum og fíning-
stöfum um, þar til hengir tvískifti fíningins og
þat hev hevju máli eða at hæðar mangar um, og í
þetta at stóða at starfsemi með fjær málahanna. Í eyjum
sér er ekki at lasta þetta, of þat er aðgerða meint sigr leist, en
spennunagin er hevnt þat sé um öll máli. Sæti gengið at
feri at afmála deildaskifti fíningins, sem varni róttak-
asta leitinn: ferren eftir. Þetta fór fíjárl. feri, sem alment er
álit:5, og feri fídingar leist at vera skila till. fíans. Í fórum
máli varni at aðgerða varni tvískifti fíningins afnumin um fíjárl-
ein. Fíjárl. eru at sunna leiti af fíningarsverta mið fíningins
og fídingarsverta máli. þarf fór ekki at fá sömu með fjær
og önnur mið, feri at þat er annars eðlis en öll önnur lög-
gjafar mál. Tiltökulega einfellt atvíd: at taka afstöðu til
fíjárl. Annars vegar einnigars at taka afstöðu til heildar mítun-
stöðum fíjárl., hér hin megi og eingi at vera og hinn vegar
til hennar einst. till., sem fyrir lieggja. En til þess meiri
geti að fórt att: málið ekki at fanga at fara: aðgerðum q
um.: fíningin. Um öll hin önnur vandamáli höggjafar-
mál er miklu einföldum at taka afstöðu, Reykjanesku

at fari grípa inn: all löggjafan berfti vort og fjöldif og
 verða þei aldrei af vel at hugnað. Þá standur sérstaklega á
 inn fjað. a. ö. l., sem sé at fengi má ekki síða fyrir en
 þau hefja verit rams. Fara óllum ótrúum málaum má
 klæmpa óalgreiðum. Undir þeim er málaum fari ekki
 at verða óvígur fyrir þat, heldur bíta var seiðum
 tíma. Næstu teftir at vísa en frum græða oft á þeim
 tóf. B-3488-90. Síðurin feng hefja verit 90-100 degar.
 Af því umhili kortnar með; og þau. holdit af lengi frá þeim
 ilum sínum og stærfi. Spínginum eru sjálv aldrei lengd meðt
 vernt. Eftir at fjað. eru rams., og, at óbreystum þingum,
 verða þau ekki venilega styttri. Fjárr. n.d. hafa hafi fjað.
 undanfarin 5-7 vikur og þó þat vint: at óhefilega laugun
 tini vil fjað. ekki vit þat hennat. Ef fjað. vinni vodd
 : óskifta þingi all: þingtiminn ferma vegna at geta
 andis fritjumagi styttri. Ðg þó þá ytt: e.t.v. at fari frá
 móreyjun málaum óalgreiðum, ^{gent: þat ekki til} fari hin næst at hallandi frá
 mætti: lato gengi fyrir ótrúum, en líth holbur hennill á
 hinn óvur og þigjuminni löggjöf væri hinn látið
 bíta næsta þing. B-3490-1. Henni munna miðumilega
 halda þui frá, at skr. t. l. minni sé minni líkun fyrir
 göðri og skiperlegri afgræðslu fjað., og þei wantanlega
 at útgjöldum yttla meiri. En þat mundi spert að mið:
 síður vera hatt vit rams. óvænt synilegva útgjælda og
 afgr. fjað. verða skiperlegri eftir en aður. person

mörgu um. eru opnar leiðir og teknar t. a. komu inn i fjárl. níggum útgjöldum. Þær lengra, sem litur á með fyrst fjárl., þær að veldara vistast at koma inn tilh., en hefði mætt verða ít endan og minst vært sigrulegum. Í því er yfirlit: um rekstur fjárl. ritart litur að er hildurbærinn fessi etta a. m. k. rá, at útgjöldin hefða þegar á litur. Fjárl. komu ekki allt af f. samein. f. hildur æggrar m. d. umst levert at þeim eins og e. d. samþ. þær, etta e. d. æggrar at þeim eins og þær eru aftur eins um. Í m. d. Ást. einnigitt sín, at með öðrart óförf útgjöld og óskiptulega afgo. Fjárl. af leiðini er heldit lengur opinum. B. 3491-2. Þær tilh. minn vill agra arfðara at komu fram fjáruleitningum til síntalera manna, þær at síðan tilh. orða allt af trúvalds. B. 3492-3. Fari sér, at tilh. minnar vernt: ekki samþ. mi, voru eg, af feli at leggur sannfjörðum um vethnati þeirra, at þeim manni aukast fegji með tímamunum og verða teharar til greina síðan er hugsat verður til bret. á stjórn. B. 3493.

Hegn-Torlóson. Hafin með brot. nínni um at helska alar.

Kommrætt: 21 ár og landsdeos. rætt: 30 ár. Í sjálfa sín samþykktum þær, at henni ritari vernt: 15 ár, en heilt það unundi ritur ná fram at gengi. Í: Í 30 ára alder hafa manni með fullum þrosku og þær ekilægt, at það hefði þeir fullkominn þegar vethnandi. Í meðalat sem sigrar at higna blálaði er at minna rætt mið 35 ára alder, t. d. at

hér eru flóri en einn þær, sem ekki hefur landbörn-vitt. Aðalárt. fór inn, at lífjöt er minni miðlinn hvat gengava en átvar. 1880-90 var ekki sós mikill skattanarmunur milli fíorráðs eldri og ungri; fór breytist lífjöt sós litit. En minni breytist fóðr sós hvatfara, at gamalmenning komast fyrir aftur inn en átvar og eiga erfðar að fylgjast með tímumum, til þess at veig að næst: þessu þarf að fára landbíg vitið: 30 ár. Þjóð, sem er 100 ár á eftir tímumum, má ekki vild fari að líta gamalmenningin væta of miðlu. Henni vitið meira en öðrum að at stytjast við frássíðan hinni megar manna. B. 3499-3500.

Fjöllum býrnum: Sagir, at kill. um miður felting landbígjörs hefð: venit t.a. rannsóma meira um at althil. f. nu, og sjálfrænt bæta við þei ábo., sem sjálfrægtast er af hvesta á stíðar. Vagna þess at ein kill. hefð: venit fóld sandvist meira um minn málj. B. 3503.

Hekktí: halan fyrir land-rínum. Í nannsemi vit endastýr, at ákvæða nema þjörðinabíl f. landbíg. þær. og óvra fær. og at allir landbíg. sé þjörðin i senn. Fannig getur landbíg. endit uppblót, ekki fóð sérstaklega fyrir þau þjörðum, sem mið fylgjast fára vorbléta um fær. tölur, heldur f. stjórn-máleflokks og fóð stepur, sem ofan á er í landinu: fóð sérar, sem horst eru. Þáttast en að líta sós á senn tilgangur landbígjörs sé minn fessi, en ekki sín, at fóð sé einhverri þjölfesta þínus, sós senn upphaflega. Þó var ekki fóð, spít að ekki varit ublik.

Stjórn. 1927.

41.

En af þessum leiðir, at um fullkomna upphöld getur ekki verit at vexta fyrir en kominngarvættur er einum rann og fari þarf at samræma aldrusmarkið. B. 3504. Síðan með mið 35 ára aldir, þá er það fyrst og fremst til upphöldar fyrir Þjóðleifabankinn og gengur það upphöldin ekki jafn fyr. B. 3504-5.

Síð. Tals. talar fyrir borth. sínum. Þær aldir. orðnar um næstnægja ^{árs} 21. borth- og hérvarðagisaldrus, en greinir teknir erstaðalega í milli landbújörs og annara bors. B. 3508-q. Fjötvararker. Þær. ósk. á borthins fjölða hérvalda: landirri, fettu sjálfsæðun hevill í fari, hvernig ^{ferry} hérvaldar haga sín afhöfut og at held fyrir þa at fylgja vilja hérvaldanna. B. 3510. Þefur þótt effast vel t.d.: Swiss. B. 3510.

Tals. segir, at allt samkomulag innan ne. hefj. farið ít um því fyrir fagran þen. fabbunum var feld. B. 3512. Meðin með borth. sínum enda fjalli hinn um nýjög mikilvegt aðr. (síð. leifirsetningar). B. 3512-14.

Ið fyrir Iceland. Nótur eflding landbújörs at a farr-fabbunum var rannverulegt spennatartiholt. En þó var rett at hafa fari, þar sem það leiddi jáfr framt til réttinda spennningar fyrir mikinn tiltaða fjötvarinum. B. 3515-3516.

Síð. Landmánon: Alm. aðstæður, at aldrustakmarkið til hérverðanna bors. um land alt nái óþarflaga og jáfrvel ókapi.

legra hætt. Þó allertil að til að landsbjörð skuli vera færtan: frumgjörur og eldiri björðsendar velji þannigð þær., þó eru þó flættir bærin að ná öllum þeim fræslum og feldkingum, og þær eru örðar in 30 ára, sem þær annars ná að afmuni. Þjörsenda-hópumur til landsbjörð umur þær ekki vorsu heldur bætur við þessa hætt. B. 3516.

Jón Sporl.: Nötkallium til. Sk. St. um fjárm. og rannsókn spingbjörð að fjárlögum eru eitt af mikilværtum miðlunum hvers frumgjör, og nái þær alls ekki atla þeim óvandamáni með fært en örðum miðlunar. Í fari að þetta bætið sva e.t.v., at farið verður að halda veglat. Þing atvinnar erumt heystir ar, og verður þær eina minni kraggning fyrir göðri afgræðilegu fjárlögum. B. 3518. Nötkallium teknanum í eldiri landsbjörðsbjörðsunda. B. 3519. Tel rétt að halda sva hæji sem mið er i atvallatímum þeirri björðskarskipun, nem mið er i landinu. B. 3520. Vil til samboðnumleys fullert a, at björktíma með allra þær. verð: 4 ár. B. 3520-3530. Engin ást. til að breyta þeim takamörkuunum, sem stjórn. setur fyrir leoren-nætti: til landsbjörðs. Mið þær að halda þessu, er holdit þeim venulegasta fætt: i atvallarverði landsbjörð, sem er fætt að skapa ætlu og fætt i e.d. frumgjörum. B. 3530. Ef breyta að eldiri landsbjörðsbjörð. Ætlu erumt bætið varpi ætli legast að henni er: sami og annara björðsunda. B. 3531.

Herr Ívar: Skvartar undan, að slikef þær. sem þetta skuli fægt bætið fram: hætt. o. e.d. Ef slikef lög eiga að gagna

: aðagn, þá eiga þau fyrst at koma til um. : m.d., svo at
hinn hefur tímum til at athugas þau at eru annarsvar en örðumur
all of miðblöð undir spinglókin. Miklu hægara f. e.d. at hefur
alz met litum tímum. Ást. hér til stj. hefur a.t.o. verit hinn sama
og 1885, þegar flengingarþv. sála var boðið fram : e.d. er
deki m.d. Gætum vegna þeirriga fyr. fyr. fyr., og eins er við að hafi :
e.d., at stj. fyrirst væta þau lefum sig lögmur. B. B. 3540-1.
V:t: forsok. f. at hafa deki verit vit staddum um. deginum
átar vit um. mikins fyr., heldur at hafa verit : e.d. við
um. Þjárl. fyr. B. 35 36-7.

J. fyr. : fjarl. mitið deki eitum en stjórn. og að hafi
at geraða um þau atkv. : e.d., og gat þei deki at : it verit :
m.d. B. 3541-2. Gerir eyrin f. ákv. f. um landbý. Ekkert
migi. B. 3545-. N.d., en þó einhvern fjarl. ne. kennar hefur
fyrstu vitum fengið s. fjarl. frv. sva mikil stærf. at hinn
við deki vit meðan töf. Aftur a. mið: hefur e.d. fyrri
hluta fingtímanus hlaut hlut statt stærf með höndum, og
var þei alveg ólíklega hægirni at fáa þá leið, sem farið var
með fyrri frv. B. 3546.

Fjóra undanskot: Þegar varan eru 30 ára eru þær bæðir at ná
þeim fyrskot, sem þær gefilettin sín, og eru eins góðir og stað-
festir leiðsundur og þær gefilettin verða. Um þann aldri eru
þærir bæðir at velja sín farta stöðu og kennir : þá at-
stöðu : lífjölflegarinn, at geta fundið til þeirrar að hugða
svoðu kenn. vettum um fylgjur. Síðan eru við bæði st.

undir fæning sást verða lækni en rā, sem fyrir er, enda er þó at vorum, þar sem ein laugslöð sem mið ek upp, hefur hafi miklu betri atstöður til meintunar og gefslangar á landsmálaum en undanfarandi laugslöðir. B. 3547.

Magni: Þótt at líta svo á, at : e.d. hef; verið miklu ómerkilegur mál á deglaða en feta, get: ráði. Óleiki verið vit verður hefur at láta taka málit af deglaða fengset til heim aðrir sást fari. B. 3550. Þer: deild var myög lítið at gefa framan af fengstumumum. Ef ekki stórnál eingat at at-hugat vel, þá er alltger sittur at vera þau fyrst fram i stærri deildinum, ef þau hef; ekki legið fyrir heim aðrir. B. 3550.

S. fólk: mið malir fari at lítið hef; verið at gera : n.d. B. 3553.

Nj. fólk: Engin ástata til at leinda þorsvætt frábær mið 25 ár eða 35 ár en 21 ár. Frámu höndum mið artið, at þorn. v. ré eins braundinum og hér, at meiri þurfi at vera 35 árs t. p. a. fá at lejða töluverðan blesta af þum. B. 3554-5.

V. f. aina unnu. e.d. Talar högl. högl. fyrstu. Seigist ^{f. alla þær} fóta fallist á hér að býrftimabil f. a. Stóra miðum ekki : voda og til sann komulags mið n.d. B. 3566. Glimmagan of lengst farið er mismunarinn á aldrin til þorsvæðan og býrftan til landbýjars og alm. þors. en fóldur níður. Þótt at landbýjars aldrin hef; heldist óbreyttur, en til sann komulags mið n.d. viljum ^{við} ~~þriggjaskrá~~ fállsetjan.

at alderen varði færtur næst: 30 ár. B. 3566. Þær allar
þær borth., sem hefur mælit með telen hefur hefur óhætt. at m.d.
muni ekki sinnat à móti: málum þeirra vegna. B. 3568-70.

I. f. B. Við ekki missa landbýj. eins og það mið er. Það er
óhundrétt allra lögjörðana politík og til þess var ekki fyrgróf.
Það ætluð varit og helur varit higölfesta í fyrgrófinu. Tel
landbýj. hafa gefið samilega þessi vísund. 10 ár, sem það
helur stattið. og það gefi ekki óst. til borth. Því ekki fanni
en 5 af 12 landbýj. fann. hafa varit vhr. og þær af 3
þorsvhr. Spættu bender til að i landbýj. hafi ekki varit seilst
eftir löðurstu mörkunum. Vart: till. m.d. hinnum eigin
vertnar lit: til etta ekkerst eftir af landbýj. nema „björnati“!

B. 3574-5.

Guð. P. Ekkerst mynd. B. 3578-81. lotus les te. vdo jde? 77

G. G.: Hvern vanta óinngæfir með þær óhreina línum, sem
við eru sko. frv. og þær at fáta upp á nijum bort. Hvern
munn regja sem rey, vir þui at landbýj. en ekki orðið annat
en vitbóti við lögjörðana býj. hvers vegna á það ekki at gilda hér
sama um horn-áldur og björnáldur við þær horn?

B. 3583.

I. f. B. Þekkan fyrni skötunir sínar. B. 3584-8.

Guð. P. Lægger að það óhverst, at hefur hafi fyr að fyrgrófin
heft til, at sunnlina horn. til landbýj. og lögjörðana ein þær at
lögjörðinum til landbýj. fann. varí statti og inn þær fyrgróf
mat: til þeirra. þessar sín

46
þótt sé heimr motfallum feri. B. 359b-7. Þá vildist sem
lögð sé á heimr á at agra landbúnað spjöttingarlaust. B. 359g.

5:5 eins um. i m.d. verður Tv-börn-á, at e.d. hefti
þetta mið i höndum þeirra meint: þingmies. Síðan m.d.
i yfirbur. Fyr. endurvernt e.d. fyrir 13 dögum en heimr
en nái fyrst útbreytt aftrur i m.d. Þag ^{mið} at greifa at þær um
miðst eins og það heimur frá e.d. ein ferri at ath-þat
noldum. B. 3604.

XII. Old. Nokkum vlegum vist, at stjórar. á at gengi
fram eins og e.d. hefur frá heimr aengid, og vist: feri að deild
under leys clús heimur, eins og nái deild vist: at lokum fjárl.
Hausavixl er hóft á blitnum, fannig at það er. e.d. sem
natur gengi stórrálauma, en deiki m.d., sem fró er óleit
til: stjórar. , at sér atalddeildin, sem nærtu vist: . Landstjó-
hefur vist in i e.d. og er þetta feri að meit heimr vitund
og vilyja og á heimr ábreygt, enda heimur það heimr að fröng-
rignis og límugunaranda heimur og Íslands-flokusins. B. 3612.

Þin ferð. Það: ferri stórnál, sem H. T. telst: um, heim
mið fannig at, at það er ferri hatt o. fel., sem hefur um
það einarta atkv. Ef það verður ofar á, at m.d. samþykki
það óbreytt eins og h. d. að ekki frá ferri, þá má talið stjó-
þat ferðar til sandar en vanræðan, at meiri hl. e.d.
hefur teknist at sniða fannig hrafnveggja lögin, at ferri
hlid. ferri sem stjór en sögð vera í minni hl. Tveystir sér
t. a. gengi at það óbreytt um. B. 3615

Gökt. III. neost frá upphefni mit öllu mögulegu möti
hefa tilgjöt megin at koma frv. fyrir battarnef, og
hefa verit alveg samfærður um, at miðunfelling lands-
björs varna sama og við fella frv. B. 35216.

1.

Stjórnarv. 1928.

Stjórnarv. fyrir alls. fræg. t. stjórnarv. um bort. á
stjórnarv. komunagríðarsins Íslands, og var fæst samþy-
fræg. fær, sem fengist 1927 í samb. A. 110-112.

Frau. var læst fyrir e-d. Forsvör. Fr. fyr. regist
vera samhála atal bort. fræg. sem sé fækken fengi-
en álitur at var bort. fræg. vera myög til hins verra.
6.1. Brestningur fer. sem agra skal ske. fræg., eru ekki
störvægiðger, þar meða fræmur heika gagnslit; f-
lth. 6.3.

Fro. vísat til 2. umr. og stjórnarv. og i hava
borðin: Sog. Fálm., Jóh. Jóh., Páll Þórm., Stólf. Stein.
Erl. Fr. 6.5.

Sog. Fálm., Páll Þ., Erl. F. skila meiri hl.-mál-
og lesgjá á móti samb. fræg., þar sem fær eru
andvægir feng heldi annast hvert av. A. 210-1, og
sjá heldur ekki meira at var um bætur: fræg.,
er sé fær verður at færvegna sé hraðfæst við
stjórnarv. ríkisins.

Jóh. Jóh. og Stólf. St. ~~skráðar~~ street fræg. einbeinum
vega spennadarmis við fækken fengi og borning
landslej. fær. Þann tímus borning fjoftlej. fær.
A. 119. Það fótt fritja bort. um bor. aldur og lajón-
agni við landslej. sé at vísu ekki til bæta, fær sé
hinn ekki svo fyrirvaraður at til mala geti komið
at fella fræg. kennar ~~væg~~ fær. A. 210. Reykjavíkur

2. 5. 1. vinn. a.d. segir b.p. at rannar megi regja. at
brot. à landskj. sé upor: fyrðræt-sáttura og vagri því
moldant upp à miði: afhver haldsáker. um fækken fingu.
og sé því frá því sjónarmið: til bota. En fari heim
um upphall. tilgangi met landskj. at skapa festur i fingu.
: ð sé hraðat met frv. Tel sjálfru at festa sé góð
og meira öryggi: at brengta súðum saman. En lands-
kj. veittir einnig rétt: öðrum skilningi. þann at bota
at moldarum ís misrétt: því, er mið fyrir komu frá
vega gildandi ljördema skiptunum, og sé hritið á brot.
einræðingar frá því sjónarmið: mið regja, at hún eigi
rétt á sér, því at þa er ekki venna að hafi legt, at færri
þun. sé sönnu h. hæðin og adrir þun. 6. 7. Ákv. um
varaumur at vísu til bota en ekki sva fyrðingar-
mibil at til mið bonni at samf. frv. pers. vegna
~~þróun~~. Stórra settun brot. à bonn. landskj. fari til
~~bota~~, fótt heppilegra vinni at alguma landskj. met
ólli. 6. 10.

þóras borgarsam. og geti vel samf. at landskjör
felli mitum en mið binnstytting à landskj., sem heit
á sér staf en miðum vinni, og eg hefi grun um,
at færri brot. hafi verið atalatr. fyrir fyr. ver.
stj., því at mitu. færri brot. hafi hinn ekki
moldumust bort gegnbreytingar venna met stjórnun
fot. fari van til tólmulega þannit með vitheimum.

Hálfan g. fyrir. at bæta flokkurastöðun einna og annra kynstöðun: politískur lífi landins, með því at hegra bort-eins og hér er að segt vati fyrir um landabj. Eftir allri sex landabj. þum. eru komin i sinni miundi undir sunnuntum Þvinnagum stæðum og verið hefja 'Síðulæfl. hefja fengi' ^{Alþingishlokkurinn} 3 þum. Fransólen 2 og (fyrsta tannmeiri) 1, eftir verksamum 2 og bandarvsl. 6.19-20. Nú er sunnundagan löggertun tiljörðelegur fyrir landabjör en fyrsti vetrardegur fyrir björðumaborn, en sker. fyr. miundi landabjörð. einnig flutjart aðrir á haustið, og varni þa viðburð at bandum vori varnað at bjóða sakir vetrars, og miunder þeir fai einnigis bana at einnum við landabjör. Alþingishl. 1 og Síðul 3.6.20-21. Ef þessi bort-mor fram at ganga eftur 'Síðulæfl. flokkurinn fengi' stöðunarvald: a.d., fótt heim varri i minni hl.: landinu og fyringina, þær at hefji heim 3 landabj. ^{stöður eru að setja inn} setur heim ^{þegar} björðumaborn: a.d., fótt heim sé i minni hl. að fengi, og setur alibær flokkur ^{þa} stöðvar allra framfaralöggjöf: landum um öðruverðum tíma. Set: fannig skeppst líkt a stand og fóð, sem að: hegt: alt framkvandarvald: Þann. fyrir allmötum. 6.22.

Síðulæfl. dreipur að að 'Síðulæfl. hefji' með stjórnunum eklett að ná sér: sinni þum. 6.18.

4. fóir fórd. bændur eru á hev gráleith sí at fanga at
bretta upp líjósendur um all land eina sínum á hvernig fjög-
umur ára tímabili, og fóð deiði samtímis hinum
alda-born. t. f. a. líjósa einu 3 fm. Á þaflaga erfitt at
fó líjósendur alda. t. a. sínum sínum born. Þær sær
síða fáa á at líjósa og st. at eins sínum einarta fm.
L. L. t. alda ein hvernig vinningsar fyrir sínum flólk
og síða má meðst at halda persónu til högurs, og
persónasaga mun siga at fella frv. nr. 6. 35. Stefí-
ðebí var ið með meira hev líkisátr.: samþundi við
fætta mið. Síða flólkum aðst megar að leoma
at meiri við born. b. en 3, en það virðist
nít: hev '3 haldf., sem er staðst: flólkunum.
6. 38. Sömu röld á móti: þei at af líkisátr. fellið
landskjörs heft: leitt þur. flólkum og 1917. 6. 37.

Nú er farið: staðst: flólkunum megar vegur við
mun meðt landskjörs-sati, en það breykti ek af líkum
á b. 6. 38-39. En síðan útkveikningar eru fyrst-
in görlausir, vegur þess at veguslán hev og: öðrum
höndum, sigrir, at flólkunum velta og meir ka-
st. og meir kastrat og vegur meir og meira blottfall
eftir meðræst. 6. 39. T. J. S. fender líjorðeigindis
en ey með því at leomur verði at sunni og
en því ummeli f. g. Þær um a staðstlaus. 6. 40.
Síðus og setur staðla enni Fransóskarvald.
við með 2 þur. við landskj., hvert sem 3 eða
te fura. eru bornir: einum. 6. 38-39, 44. B. B. 38-39, 44. af Reykjavíkur

Tv. f. h. færir hefur ekki verið hvernig, at bort-færir
á landsteyji hefur verið veikunavar ít Shalldaf. til hags.
bóta. 6.44.

F. h. f. um legfarninguna á landsteyji valdir ekbert annat
færir níu er at kippa: legr fransur skamandi óslægr-
sunnlegri og óhaglevinni tilhögum, sem mi er. 6.47.

I. og f. f. feld mett þó atkv. gegn b. og f. f. f. mett fullit. 6.48.

1929

1929.

Talið næstum legt þas leita af br. fyrir
þverfataða brott. vegna þess at henni heft-
ibbi verið útlíft i slp. og hinu því skötum
seinn skriflegi. B. 1929-2923.

--

1916-1917.

þá fórh. um Þjóðaruppbót, þórrinn fránum; Nid.
·breytt'; Ed: 'þóf lesgur 5. gundarligi'
máðsson til at viðinni verði vist til stj.
Forsæt: Kristjans Þorvaldsson slysa f. ll. deki
getu orð: 3. bønna uppi: 5 kr., þar sem þau
hafi: bæga vit 17. apr. stjórn. 1903 ^{þær} ~~þær~~ 11.

gr. fiskur, en : 29. gr. fiskur sé bæði
en þárl. skuli útbliða : 86. A 29gr. sé um
þær milli deilda. B. ~~I~~ I 45

Ath. um leverning þaíl.
vernt: til lyfta ráðið.

Ath. vernt bera megi upp samekinar
þaíl- og átar hefur vernit feld. (þetta)
þó o.d.

Björðernaskipum 1930

Sig.-vold., Glaroldur Guðrún., Sig.-A. Þórhúsar hava
: alp. fræm t:ll. - t. frol. um miðja björðernaskipum.
Alg. fóður vísastj. at undirhá f. næsta fyrir hert.
á björðernaskipunum, er træssi björðendum gafan
velt til áhrifa á skipum Alg., hvar sem fær hrað
á landinu. A. 120g.

enrr. skifta skei mál, at öðru en þaín fyrst.
astur um, at sjálfreast vant: deilt um hvert nauð.
sugr sé at halda landskj. fyrir. eftir hert. á björðernaskipum. D. 313.

T:ll. vant skei ítrædd D. 314.

Th. Th. Tabla II s. 163 vil skifta landinum:
 og björðnumi. Þær fjöldi hevur ein stakar björðnumis fari
 eftir bjósundafjölda fers og verken hegstofan ^{bæta} fyrða
 hevert är ít, enda si útreikningar skuldhrindaði til
 þjógra ára: seinn. Þótt henni miðaður vit at bjósa
 hevi 36 fers., en síðan sé lo þringsetum jafnæt miðun
 : hætt falli vit at bereda megn flókkana og þring-
 manna fjölda. - Æbki harit uit: deildaskifting

g. y. Godastjórn. Nýtt stjórnarskipuleg. Einreiðin
XXXV. ár. 1929 s. 201-213

Landinum skift: einnumenningbjörðnumi (godord), sem
 hevert heys einn goda alþjóðri, gatun skipta þring um
 3 f-stjórn. Ef 3 meðun eru: skj. far einn ein stjórn
 á 3 ára fresti, en þring heys annan: henni stat. Endan-
 þjóðri er lengilegt en til fers farf $\frac{2}{3}$ af því. Ef $\frac{2}{3}$
 þring heys higða vantræst: á einhværum stjórnenda
 æmugur henni fegur í stjórn. - Glæsulum bjósundu
 ar heimilt at segja sig í þringi með einum hæði
 goda og: þring með öðrum goda, sem ekur að þringi.
 Írssaga sva sendir henni dómstjóra hestareikin, en
 ekki far hinn gildi fyr en í lidit og bjósundum
 hafa með öðru hæfi til dómstjórs, ligat fyr aðrir,
 at ein hafi ekki uit einsathugum, sem íst hugur. Dom-
 stjóri er bundinn fagurðskulur af Röfin bjósundi.

A hvernigum ára miðum tilbúningin límtist. gotunum
hvað margar eru. Þeir hefjast mist eða umst. Atkvæða-
þengi hvers göða á alls. Þer eftir tólu þejisenda
hans. Þeir fállur helmingar þejisenda landssins sagt
sig; þing með einum göða, næstu hær at högum
íslitum alra fyrir ^{innomly.} Hinsveiri geti ~~þ~~ fássinn
egreldarr. Nái næssir göði 2/3 fyrri sínum, og er
hans fó af götardínum, en annar er bessinn i hans
stæt - s. 207-208.

Síði Sveinsson spjóðskiparleg og þingseti,
Kinnaridin XXXVI: ár 1930, s. 135-145.

Flest a-m-l. á till. 3. 3. og 3. F. um ráðherra. Télu
þingaskipars þeimr hverki heppilega né vanlega til
þingmengs. Télu rétt at fekkas björðendum ^{s. 143} og hafa
blutfallsbora. Þær a-möta margar og miði. Télu at
tik grunndvalan megi leggja till. Þl. Þl. og Glæn. Held.
Vill at kennáthvernun fyrir seist. greinir atvinnuveg-
arum sé lögskiparir ráðunautar þing eins og oft: þat
at verra fullindagandi til hóta á þeimr blit löggjafar-
stofnus (sbr. A.-G.-B.) enda undan einhverjir slíkr
meini atit naður. til þingar. Hjártanabíl báir.
Síldeskiftiðing þing einsinn matt: hvernig, ef volkvar
hönnun yrðu a-ö.l. bestar á löggjafarflöt: í og
algreiddur hraðvísindar, sem at befur seir stæt at
undanfánum s. 144.

Í Þóðrinni er ófærilegur skýrsla um ófærilegum landum og ófærilegum landum. Þóðrinni er ófærilegur skýrsla um ófærilegum landum og ófærilegum landum.

Vill skifta landinn : tvö björðarni : þaupatata lyðs
demi og meistabjörðarni. Þóðrinni bleitkuninn er
þeirri at allbjörðarna skift : svorulnd framboðs björ-
ðarni. Spm. vorðu 36, 18 vir þeirri björðarni. Lands-
björnir voru óþarft av sjálfum sér til björðarnas skipun og
fessi varin komin á, enda fagur löngur komið : lyðs
at þat fræggi að engang, hætt þat, sem upphaflega var
til atlast. Spm. set : hvern landsbjörnur ett : fari at
notta sem uppbótar fyrir seti.

Stjórn. 1931

1.

Stjórdal: fram: e.d. fær. t. stjórdal. um bort. á
stjórdal. legr. Islands 18. maí 1920 - A. 159-160.

1. gr. var bort. á 16.gr. stjórdal. - v:t spessa
gr. varu gjör ferd. og gild. gild. fram 1 bort. uit
2. umr A. 776. og varu hæðar sandsp. með 8 atkv. egn
b. ^{6.570} umfremur var gjör Bald fram ein a bort. A. 794.
sem söndur. var sandsp. með 8 atkv. egn b. 6.570.

* 1. gr. sandsp. var breytt til 3. umr. með 10 sandbly-atkv.
6.570.

2. gr. um át 27.gr. stjórdal. felli náður var sandsp.
10 sandbly. atkv. 6.571.

3. gr. um bort. á 28.gr. stjórdal. Bort. bær fram
frá gjöri Bald. A. 794 - Sandsp. q sandbly. atkv. og 3.gr.
sandsp. var breytt 10 atkv. 6.571.

4. gr. bort. á 29.gr. stjórdal. Bort. frá gjöri Bald
A. 794-5. Sandsp. 571. q atkv. q. h. - 3. sandsp. var
breytt 11 atkv. 6.571.

5. gr. bort. á 30.gr. stjórdal. sandsp. 11. sandbly. atkv.
6.571.

Bort. bær fram spáin atomrh. um miðja gr.
á síðan 5. gr. um miðja 75.gr. stjórdal. A. 881. Síð.
bort. teknir after. 6.571.

6.gr. Ákv. um st. rækin. Bort. frá 3.Bald, J. f., gild. fild.
A. 776. Sandsp. 8-5. 6.571 © 2023 Borgarskjaldbankinn kl. 17:14

8. júlír. 1931

3.

's atles uit stjórnar. en at þín er afnum
landsbjörnummu þin. viðað til meðfæðar n.d.
á stjórnar. 1976. A. 160.

5.5. um. röbertuði Tveggir fórh. fær.

Landsbjörnir á dökki til vefs rétt. Þaði manna um
þat miðög breast:st. Tilordning spess einnig: upp-
heft: til viljum sinn. Þegar þeir björn var leagt miður vann
i e.d. gærir óhrifameum, sem þá heftir hent ut ín
þingum ef dökki heft: verit gripið til landsbjörnus.

Þ 550. Fækkun þin. Blest: at hafa: fyr met sér
dökki övernlegan spennat uit fingarhol. Um frestu
óllum landsbjört spennatur miðill þorðar og ó-
fengindi uit at hætta at björða einumig 3 fær:
í sinn. Þin. dökki of fái spött þeim sé fækkat
í 3 b. og sást meður spingstörf þá gengi ógreint
era en min. Ófálaust hafet fellslega miðill flinn
þin. hér en annarsst. og miðill dígrava fengilett
þ. 551.

Jón Bald. Takk fær. dökki gengi móga lörest. Og
etter verit at afnum landsbjörns sé rétt með. Um
einig heft: spennat at afnum skiftingu alp.: tvar
deildir. Þánn dökki annat en seikamella, sem vart usær at jörn
miðlum með laða fækkat upp t.a. flæða mið milli deilda og
tökja alp. þessara. Ábunnumst at móga ógat mið strand
í dökkuver einumig á því. Þótt heft es að líst yfir mikum